

во Христѣ, » и така растресяватъ и отцѣпватъ, и разриватъ союзы-тъ на миръ-атъ и на духовно-то единство, противуевангелскы церкви повоиоставляватъ, противоканоническы правдини предлагать, неслыханны привилегіи домогватъ, и съ различни сатанинскы коварства и средства са стараятъ да прелъстятъ богоподкрѣпленный-атъ православный български народъ и нежны-тъ имъ сердца, и са подвизаватъ деиношно да преиначатъ простодушный-атъ имъ характеръ. Кой не ще са нажали за тая сердечна язва, пытаме, като гледа същински чада на православна-та църква, отъ която сучать спасителны-тъ струи на вѣра-та и на благочестіе-то, и чрезъ евангеліе-то са възродиха отъ нея, съ таква смѣлость и грубость да са возбуждаютъ противъ духовна-та своя матеръ питателница и благодѣтелница, и да дѣйствувать беззаконно неутѣшими нечестія-та, и то противъ кого? ерѣщу съща-та своя духовна матеръ, която съ такво матерно благоусердіе ты е отхранила, и съ таква кротость е държала и търпяла слабости-тъ имъ както и до нынѣ ты подкрѣпљава ежедневно. О! не ще са насыти лукавый-атъ съ зло-то си! нѣмать ли край тия измыслицы тия козы и коварства които всегда е мислилъ да кове противъ православна-та Христова Църква?

Тѣмже убо чрезъ настояще-то ны соборно посланіе изражаваме дълбока-та наша скорбь и сърдечна-та ни болезнь за тия плевелы, които по злощастію проникнаха въ Господный-атъ вертоградъ (*« аще бо страждетъ единъ удѣ, сострадаютъ вся часты; аще бо славится единъ удѣ срадуются вся »* по божественному Апостолу) по священна и неизбѣжна наша длѣжность увѣрваме ваше почитаемое и богохранимое всеятышество че не само ще да сохраняваме отеческо-то ни преданіе което праотцы-тъ ни предадоха чрезъ богоугодни-тъ нихни дѣла, но и ще да смы всегда едино-